Ч. 48. Середа 8 (21) марта 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

На чім стоїть справа реформи виборчої.

Довга перерва у видавництві нашої часописи, о чім доносимо на иншім місци, змушує нас подати тепер лиш коротенько найважнійші вісти з минувших засідань палати послів і виказати на чім стоїть тепер справа виборча. При тім мусимо зазначити, що найважнійша із виголошених в тім часї бесїд була бесїда президента мінїстрів бар. Ґавча, котру в низу подаємо.

В згадані часї промавляли: бар. Ґавч, відтак посли: Риба, Шрафль, Дашиньский (польский социял-демократ), Кльофач, Травтманнсдорф, Страньский, Скедль (Нїмець з Буковини), Кінман, ґр. Барбо, др. Петеленц (польский демократ) і Лїндиер (Всенїмець). В суботу відрочено дискусию аж до нинї (вторка). Нинї мають промавляти проводир Всенїмцїв др. Шальк і др. Бернрайтер, а завтра (в середу) або в четвер будуть промавляти ґенеральні бесїдники „за“: др. Ебенгох і „против“: ґр. Штірґкг, а в пятницю відбудуть ся вибори до комісиї для реформи виборчої і она уконституує ся. Руский клюб визначив до сеї комісиї яко свого заступника одноголосно пос. Ник. Василька. Після W. N. Tagbl. буде комісия мати аж до великодних ферий всего лиш вісїм днїв до наради. По сьвятах збере ся рада державна мабуть вже дня 25 цьвітня а найпізнїйше в перших днях мая і комісия для реформи виборчої буде мусїла добре працювати, коли схоче упорати ся зі своїм материялом в такім часї, щоби предлога реформи виборчої могла бути залагоджена на повних засїданях палати ще перед лїтними фериями. Говорять вже навіть, що закінчене наступить аж підчас осїнної сесиї. Тут годить ся пригадати, кілько часу вимагала послїдна реформа виборча, котра установила пяту курию. Дня 15 лютого 1896 року предложив ґр. Баденї проект закона; перше читане заняло два днї, 20 і 21 лютого. Дня 22 тогож місяця відбуло ся перше засїдане комісиї, а на всего десяти засїданях комісия упорала ся зі своєю роботою. Друге читане розпочало ся дня 20 цьвітня, а дня 7 мая ухвалено закон в третім читаню.

Комісия виборча буде мати обємистий материял до роботи: роздїл мандатів і подїл на округи виборчі. Але крім того будуть порушені ще дві инші важні справи: Нїмцї хотять порушити справу ординациї виборчої до Делеґаций. Коли буде ухвалена нова ординация виборча до Ради державної і стане дїйстно законом, то Нїмцї в Чехії і на Мораві позістануть в меншости; они побоюють ся, щоби не позістали виключені від нарад над справами заграничними і длятого хотїли би вишукати якийсь спосіб, котрий би до того не допустив. Они кажуть, що треба буде длятого або змінити дотеперішні постанови о виборах до Делеґаций, або наколи би прийшло до ревізиї угоди з Угорщиною, забезпечити ся в сїй справі в якийсь инший спосіб. Друга, котрою комісия виборча буде займати ся то також справа, яку хотять Нїмцї порушити; їм розходить ся именно о то, щоби унормувати уквалїфіковану більшість для деяких національних і конституцийно правних справ.

В парляментарних кругах розбирають тепер питане, чи знайдуть ся потрібні дві третини більшости для згаданих повисше частий реформи виборчої. Палата послів складає ся з 425 членів, отже розходить ся о то, щоби не віддано більше як 142 голосів „против“. До рішучих противників не так реформи виборчої взагалї як тої реформи, яку предкладає проект правительства, зачисляють тепер з Кола польского, з обох курий властителїв більшої посїлости і з помежи Всенїмцїв та инших партий разом 139 до 145 членів. Чи на тім конець всїм тим голосам, що будуть голосувати „против“, — того не можна тепер сказати, а так само не можна предвидїти, чи число противників зменшить ся внаслїдок тих компромісових перего-

---

14)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Менше поетично як тоті образи з давної бувальщини Баку представляє ся теперішне житє. В болоті і калабанях, як то звичайно буває в осени або з весни — лїтом дощ тут лиш дуже рідко паде і на улицях буває лиш повно пороху та сьмітя — бродить магометанка, ідучи на торг до базару. Цїле єї лице заслонене білою воалькою так, що лиш очи виглядають; ясна цьвітиста, хустка закинена на голову, вкриває цїлу єї стать. Лївою рукою придержує она на грудех хустку а правою підносить ся з заду зовсїм так як і в західній Европі. При тім показують ся червоні або зелені шовкові шаравари, стягнені повисше кісток і дві ноги у великих і високих кальошах. Ще поганїйше виглядають мужчини і здає ся, як би тут в сїй закутинї зійшла ся вся зволоч з цїлого сьвіта. Перзи з закрашеними на червоно бородами мають на собі одінє без ковнїрів, подібно як петербурскі робітники, а российскі селяни носять верх сїрого кафтана, підперізаного ременем, кавкаску бурку і мають на ногах чоботи з високими холявами.

Баку має около 200.000 жителїв, між котрими найперше місце займають Татари і Вірмени; аж по тих слїдують Россияни і Перзи, а відтак Жиди. Крім того жиє тут ще богато людий всїляких народностий з цїлого сьвіта як: Нїмцї, Французи, Анґлїйцї, Поляки і т. д. Ще добре кождому в памяти тота страшна різня, яка торік вибухала по кілька разів між Татарами а Вірменами в Баку, длятого не від річи буде розказати тут дещо близше про оба тоті так собі ворожі народи.

Вірмени в Баку то по найбільшій части не кавкаскі, але зайшлі з турецкої Вірменії. Они перевисшають Татарів о много своєю культурою, своїми практичними здібностями і своєю проворностию та хитростию в торговли. То люди дуже підприємчиві, котрі доробили ся на Кавказї великих капіталів і стали поволи при помочи российских властий випирати Татарів та забирати їм їх землї. То дїяло ся особливо в Баку де поволи осїли великі капіталїсти вірменьскі і загорнули в свої руки величезні простори нафтові на шкоду Татарів. Татари знов, люди пильні і роботящі, проживають на Кавказї від многих сот лїт і уважають себе за туземцїв а Вірмен за зайдів, котрі своїми величезними капіталами роблять їм велику конкуренцию. З того пішла у них велика ненависть до Вірмен. Татарин не уважає собі нинї за злочин убити хитрого і проворного Вірменина.

Доки ще Вірмени сидїли тихо, то місцеві власти российскі за гроші і добре слово брали їх завсїгди в оборону перед Татарами. Але коли они опісля зачали зразу потайком а відтак і явно виступати против российского правительства, підчас коли менше розкинені, і під взглядом політичним байдужні Татари, держали ся з далека від всякої опозициї, почали власти российскі бунтувати Татарів против Вірмен і ставили ся демонстративно по сторонї богатих і впливових їх проводирів.

З початком минувшого року гадали Вірмени, що наспіла пора, коли можна буде зворохобити Кавказ і їм здавало ся, що всї кавкаскі племена в своїм власнім інтересї станут по їх сторонї против российского правительства. Здаєсь, що їх намавляли до того российскі революционери і они хотїли викликати явну ворохобню на цїлім Кавказї. Отже Татари в Баку кажуть, що вірменьскі проводирі завізвали були одного із найвпливовійших Татарів, щоби він з своїми земляками прилучив ся до них — карабінів, патронів і динаміту єсть вже у них подостатком. Тай дїстно знайдено опісля в домах богатих Вірмен велику масу всїлякої зброї, муниції і вибухових материялів.

Згаданий Татарин не хотїв однак пристати до Вірмен; може бути, що ще й дав ся почути, що зробить донос до правительства. Чи так було чи нї, досить, що єго убили, заким він ще міг о тім заговорі донести правительству. Але він вже перед тим повідомив був своїх земляків о тім, що єму предкладали два проводирі вірменьскі і длятого єго смерть стала ся знаком до різнї в Баку. Узброєні ватаги Татарів почали сходити ся на улицях, а відтак пішли до базару і там поубивали всїх Вірмен в їх крамах. Опісля обступили доми тих обох вірменьских проводирів і підпалили їх. Жінки і дїти згоріли в них, а коли огонь добув ся відтак аж до пивниць, настав страшний вибух, від котрого аж построскали всї шиби в

ворів, які правительство заповіло. Отже задачею політики мусить бути, щоби число противників зменшити відповідно понизше числа 142.

Бесіда президента міністрів бар. Ґавча.

В середу дня 14 с. м. виголосив президент міністрів бар. Ґавч бесіду, в котрій сказав: „Хто доси слідив уважно за ходом дебат в палаті послів мусить признати, що майже всі бесідники висказали конечну потребу реформи виборчої, а переважна більшість не противилась тій основі, на котрій опирає ся правительственний проєкт реформи. Розуміє ся, що против правительства піднесено всілякі закиди і дивна річ, доказувано, як не потрібна, як не на часі, як шкідлива єсть реформа, яку правительство предкладає палаті. Передовсім докоряють правительству демаґоґією, тим, що оно піддержує демаґоґічні елементи. То важний докір для правительства, котрий не можна лишити без відповіди. Я гадаю — казав бар. Ґавч — що суть средства до поборювання демаґоґії а такі средства то більше образоване, зростаючий добробит і політичне виховане мас. Ся предлога має якраз послужити до політичного виховання мас. Преці дотеперішна система виборча, як то доказує не один примір, не могла здушити демаґоґії.

При сій нагоді називано мене сьвітлим покровителем социяльної демократиї, говорено, що я для тої партиї вже тілько зділав, що вже не позістало більше нічого до діланя. Бесідник нагадує слова консервативного посла Сільва-Тарука і каже: Той бесідник заявив, що по заведеню загальної кляси виборців, V курії, загального права голосованя не можна вже було спинити; він хотів би лиш, щоби оно опирало ся на орґанізациї у фахові спілки і товариства. То не нова гадка. Але треба насамперед мати на увазі, що не всі стани суть фахово зорґанізовані, а відтак і творять ся щораз нові орґанізациї а давні прибирають новий вид. Отже признавати таким орґанизациям законом якесь заступництво не далось би бодай на мій погляд тепер перевести.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Положене на Угорщині. — Події в Росиї.

По першім читаню проєкту реформи виборчої має прийти на порядок дневний закон, уповажняючий правительство до виплати відповідної квоти на спільні видатки. Отже в німецких кругах виборчих говорять, що проєкт сего закона без означеня в нім докладної квоти і речинця виплати буде не можливий до принятя. Одиноким законним поступованєм було би, як би австрийска депутация квотова ухвалила щось в сій справі і так зазначила становище сеї половини держави. Позаяк нема угорскої депутациї, то треба би — так арґументують в посольских кругах — щоби Корона порішила щось в справі квоти а установлений Короною ключ квотовий послужив би відтак за основу предвидженую в законі для маючої установити ся суми в законі уповажняючім правительство до виданя.

Угорске правительство розвязало виконуючий комітет коаліцийний, а се поступоване оправдує такою заявою: Виконуючий комітет сполучених партий від самого початку присвоював собі такі права і такий круг діланя, який прислугує екзекутивній власти. До того ще переступає діяльність комітету від початку аж доси ті границї, в котрих на поли конституцийного житя орґанізация і ширенє політичних засад якоїсь партиї суть дозволені. Позаяк оголошувані ухвали, заяви і маніфести виконуючого комітету взивають жителів краю і муніципії до отвертого опору, котрий готов довести до ставленя чинного опору, то королівско-угорска рада міністрів розвязала виконуючий комітет скоалізованих партий і заказала єго дальшу діяльність“.

В Росиї розпочали ся вже перші вступні вибори до Думи державної. Як з Петербурга доносять вибори в більшій части Росиї відбули ся зовсім спокійно. Чотири передмістя Петербурга, де в 35 фабриках відбували ся вибори 57 повновластників, котрі знов мають вибирати виборців в цїли вибраня посла до Думи державної — були обсаджені войском. Спокою не нарушено нїгде але вибори позістали без успіху, бо робітники або зовсім не явили ся, або де вибори відбули ся, не хотіли підписати протоколу.

Новинки.

Львів, дня 20-го марта 1906.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс повітових секретарів: Северина Токарского з Переворска до Косова і Меч. Мсцівуєвского з Косова до Переворска.

— **До відомости наших Вп. Читателів.** Як-раз тиждень тому назад ві второк дня 13 с. м. вибух страйк складачів друкарских яко наслідок давнїйшого вже страйку помічничої служби друкарскої і заскочив нас так несподівано, що ми не могли о тім повідомити наших Вп. Читателів. Така судьба постигла була не лиш нас самих, але й всї львівскі часописи, які тут лиш виходять. Нинї страйк той так само несподівано скінчив ся і ми приступаємо до дальшого видавництва. Перепрашаємо за перерву наставшу не з нашої вини, а за відпавші з цїлого тиждня числа будемо висилати о тілько чисел більше поза речинець вложеної передплати.

— **Войскові ветеринарі.** З Відня доносять: Для вивбразуваня войскових ветеринарів буде з початком шкільного року 1906/7 принятих на кошт Правительства 20 студентів до Академії ветеринариї у Відни і 10 на Угорщині з обовязком 7-лїтної служби войскової.

— **Будова нового зелїзничого двірця в Станиславові.** Із Станиславова доносять: В будинку тутешної зелїзничої дирекциї відбуло ся оногди відкрите оферт на будову нового двірця. Доси роздано слїдуючі роботи: зелїзні конструкциї і слюсарскі роботи одержала віденьска фірма С. Енд і спілка, роботи столярскі брати Вчеляки зі Львова, доставу кафлевих печий одержала фірма Кубин з Станиславова, роботи малярскі Малер а склярскі Ліхтенберґ, оба із Станиславова. Що до роздачі прочих робіт, порішить в короткім часї Міністерство зелїзниць. Будова нового двірця буде коштувати звиж 600.000 корон.

— **Дрібні вісти.** На будову руского театру у Львові зложено в місяци лютім с. р. 3.300 К 29 с. Загалом зложено доси на ту ціль 173.642 корон 75 сот. — Матуристи бережаньскої ґімназиї з 1886 року мають устроїти сего року товариский з'їзд при нагоді ювилею бережаньскої ґімназиї дня 7 червня. Зголошеня треба висилати на руки о. Зенона Куриловича, катихита в Коломиї. — В бразилійскій Парані починають в послідних часах між еміґрантами Поляками і Русинами поселювати ся жиди, котрі покидають свої кольонії рільничі в Арґентині. — Для погорільців в Залїзцї, дрого-

---

сусідних домах. Там був, бачите склад муниції і динаміту. Але тимчасом і Вірмени не сиділи тихо. Они дістали вже були карабіни і патрони, отже забарикадували ся в своїх домах і з поза віконниць стріляли до переходячих Татарів. Небавком сотки трупів лежали на улицях. Коли наконець російске, вірменьске і татарске духовеньство під проводом ґубернатора пустилось в процесиї по улицях і взивало до мира, лежало вже трупом 800 людий. Спитаєте може, що робила поліция підчас тої різні і чому она не старала ся недопустити до неї?

Баку не має поліциї! Місто удержує лиш 200 дармоїдів, котрі не годні заробити собі такої платні, яку дістають робітники і платять їм по 15 рублів місячно, убирає їх в поліцийні мундури та пускає на спокійних людий. Жителі міста знають, що в Баку не годен нїхто хоч би лиш виживити ся за 15 рублів, отже уважають тоту ніби сторожу безпечности лиш за уповажнену ватагу злодіїв і розбишаків. Різня в місті стала ся була для них живом. Як тоті гієни на побоєвищи впадали они за убиваючими Татарами до вірменьских крамів і домів та рабували.

Чому же не виступило войско і не зробило якогось ладу в місті? Коли пізнїйше в роковини освободженя селяньства в Росиї грозила в Баку нова різня а войскові пікети стояли перед готелями і иншими публичними домами, один російский ґенерал дав на повисше питане, поставлене єму одним заграничним кореспондентом таке поясненє: „Сих сїмох вояків — він показав тут на пікету стоячу коло готелю — стереже вашої безпечности і кождої иншої особи в сім домі. Шість баталіонів стоїть готових, щоби на случай потреби скріпити сю пікету. Отже можете бути певні, що нинї в Баку анї вам анї нікому й волос з голови не спаде. Але підчас тої різні мали наші власти до розпорядимости лиш звичайну залогу, значить ся, дві сотні козаків і 64 мужа залоги каспійскої фльоти. Мимо того стояв перед сим домом так само вояк на варті, котрий був би скорше погиб, як би допустив, щоби хтось добирав ся до вашого куфра. Такі самі стійки стояли також коло всїх публичних будинків а патрулї переходили улицями. Они мали виразний приказ не мішати ся зовсїм до борби Вірмен з Татарами, але своїм житєм боронити житя кождого Росиянина або чоловіка із західної Европи а так само приватного і державного майна. Ми знаємо тих Азиятів. Коли би тих кілька наших козаків хотіли були розганяти Вірмен і Татарів, то обі сторони були би на другім кінци міста сполучили ся разом і кинули ся на войско. Тоді би може й ціле місто мусїло було здати ся на ласку і неласку рабуючої товпи.

Сей погляд російского ґенерала оправдав ся опісля вповнї, коли в серпни м. р. вибухла нова різня, ще страшнїйша як була в лютім. Через кілька місяців звожено потайком оружиє до міста і продавано патрони на великі розміри. Всї люди знали о тім, лиш місцеві власти не знали або радше не хотіли нічого о тім знати. Аж нараз як би на даний знак, почала ся дня 19 серпня около 5 год. по полудни нова страшна різня; Вірмени і Татари в одній хвили повибігали на улиці і почали стріляти одні на других. За кілька минут розпочала ся борба в цїлім місті. На всїх улицях лежали трупи і зранені; зі всїх дахів стріляно з револьверів і карабінів; на всїх рогах улиць стояли узброєні в карабіни і револьвери та кинжали завзяті противники. Минула лиш година заким виступило войско; оно одержало приказ стріляти і аж тепер розпочала ся борба на добре. Козаки і піхота стріляли без перерви у Вірмен і Татарів а тоті сполули ся тоді разом і стріляли до войска. Настав страшенний заколот, сальви з карабінів роздавали ся одні за другими, чути було стріляне з револьверів, крики і зойки ранених. Сотки трупів вкрили улиці а борба перетягнула ся аж поза північ, хоч на улицях було зовсїм темно...

Але лишім на боці сей страшний образ расової ненависти і борби, котрий ми тут навели лиш для схарактеризованя найважнїйших жителів міста Баку, а придивім ся тепер иншим в нім відносинам.

(Дальше буде).

бицкого повіта, уділило Намістництво запомогу в квоті 2000 корон, а повітовий Виділ в Дрогобичи 500 корон. — Міністерство рільництва надало п. Адамови Бачиньскому ветеринарийному лікареви і асистентови львівскої ветеринарскої академії стипендию 500 К на відбуте інформацийного курсу з годівлї дрібної птиці господарскої в Отербах (Австрия ґорішна) і на звіданє важнійших годівляних інституций та спілок торговельних для вивозу яєць і піря за границєю. Таку саму стипендию одержав також о. Раковский з Заліщик. — У Львові помер властитель склепу сукна Вит. Валлях. — В Долішній Австриї іменовано урядничкою промислового інспекторату п. Алицию Ріхтер. То перший случай, що в Австриї надано таку посаду женщинї. Під надзір п. Ріхтер будуть піддані насамперед жіночі робітнї дамских одягів і заведень мод; пізнійше обійме она надзір і над жіночими відділами по фабриках. — В Падуї, в Італії, помер дня 9 с. м. кардинал Каллеґарі, один з найсердечнійших приятелів Сьв Отця. — В Бориславі продавав дня 10 с. м. Маркус Лебенсфельд револьвер Моріцови Тіллеманови. Револьвер був набитий, а Лебенсфельд, хотячи вистрілити на пробу, так незручно стрілив, що куля тяжко зранила Тіллемана в груди. Тяжко ранений бореся Тіллеман зі смертию в шпитали. — Семилітний Йосиф Фурман, син селянки з Лімної, турчаньского повіта, вертаючи онгди сам зі школи до дому, упав з лавки до річки Гнила і утонув.

— **З судової салї.** В львівскім суді карнім вела ся онгди карна розправа против 24-літного робітника з Рави рускої, Михайла Новицкого, о злочин убийства, доверщеного дня 15 падолиста м. р. на особі Франца Цьоха, господаря з Рави. По переслуханю обжалованого, в наслідок ореченя лікарів-знатоків, ухвалив трибунал віддати Новицкого до заведеня для божевільних в Кульпаркові, для розслїдженя его умственного стану. Розправу в наслідок того відложено.

— **Девятьдесятьлітний почтмайстер під ключем.** У Відни арештовано 10 с. м. начальника почтового уряду ч. 86, Винкентия Бродіка, в котрого касї недоставало 15.000 корон. Бродік числить 90 лїт і від непамятних часів повнив службу в згаданім уряді.

— **Пожар поїзду.** З Зельцталь телеграфують: Онгди в ночи запалив ся від искор льокомотиви вагон III. кляси поспішного поїзду, що ішов з Відня до Понтебби. Серед подорожних настала паніка. На стациї Адмонт задержано поїзд і угашено огонь.

— **Жертва званя.** В Великих Очах умер дня 10 с. м. окружний лікар др. Северин Шмідт на пятнистий тиф, котрого набавив ся доглядаючи недужих.

— **Незвичайне самоубийство.** З Чікаґо доносять, що сими днями позбавила ся там в незвичайний спосіб житя одна женщина, що належала до товариства релїгійного т. зв. почитателїв огня, називцем Ліза Шміт. Именно уложила она купу вугля, запалила єї, а відтак облила одінє нафтою. Тїло єї найдено спалене на вуголь.

— **Страшна катастрофа.** Про величезний пожар копальнї в Курріер пишуть ще: Всї заходи, аби дістати ся до середини закопів були доси безуспішні з причини шаліючого в них пожару. Отже постановлено ті закопи залити водою, а відтак випомпувати до них воздух і очистити їх з вибухових ґазів. В Курріер при закопах діють ся страшні річи. Катастрофа крім жертв, які погоріли в закопах, потягне за собою також руїну множества робітничих родин. Богато осіб збожеволіло з розпуки. Одна вдова по гірнику, котра утратила сімох синів, коли довідала ся о тім нещастю, зійшла з розуму. Инша женщина утратила мужа і пятьох синів. Та також збожеволіла. Знатоки кажуть, що серед найліпших обставин, мине місяць часу, заки буде можна добути з закопів всї трупи. До Курріер з'їзджають ся зі всїх сторін цікаві, аби приглянути ся ратунковій акциї. — Серед гірників в Курріер панує велике обурене против акцийного товариства, що єсть властителем тих копалень. Побоюють ся там поважних розрухів. Аби до них не допустити візвано войско. — З Вестфалії в Нїмеччинї приїхало 25 нїмецких гірників, аби прилучити ся до ратунку. Їх робота, як доносять французскі часописи, дуже добре удала ся. Завдяки їх інструментам можна було спустити ся до закопу на 500 метрів глубоко; там забрано вже гниючі трупи. Трупи коний посипувано вапном. — З причини катастрофи президент Фаллієр одержав кондоленцийні телеґрами майже від всїх пануючих, а всї амбасадори зложили єму лично заяву жалю від своїх правительств.

— **Обманець.** Краківска прокураторія зарядила карне слїдство против якогось Віндіша в Кракові, котрий анонсував ся в часописях яко фірма „Windisch-Waarenhaus in Krakau" і жертвував за 1 зр. 80 кр. 100 дорогоцінних предметів, як позолочувані годинники з ланцушками, перстені, брошки, ковтки, спинки і т. п. а в додатку давав 36 сталевих пер. Дурних не купити — тож найшло ся много таких, що спровадили собі ті позолочувані річи, а при послїплатї платили не 1·80 зр., але 2·45 зр., хоч прислані їм річи були варта пів корони. На донося обманених краківска полїция винайшла той Waarenhaus в домі Віндіша. При слїдстві Віндіш заявив, що за 1·80 зр. не може прецїнь висилати цїнних річий, а що суть дураками, котрі дають спіймати ся на полову, тому він не винен. Ті оправданя Віндіша не пересьвідчили полїциї, і обманець попав в руки прокураториї. Тепер прокураторія збирає адреси обманених.

— **Під колесами поїзду.** В Самборі на зелїзничім двірци переїхала дня 12 с. м. машина і пять возів переходячого півперок шин дозорця возів Августа Фелєра. Звідки він взяв ся на стациї не знати, бо не мав тодї служби. Колеса переломили єму в двох місцях ногу і покалїчило тяжко в голову. Тяжко раненого відставлено Фелєра до самбірского шпиталя.

Телеґрами.

Відень 20 марта. Є. Вел. Цїсар іменував професора ґімназиї у Львові ціс. радника дра Еміля Савицкого директором рускої ґімназиї ім. Франц-Йосифа в Тернополи.

Відень 20 марта. На початку нинїшного засїданя відчитав президент палати подяку правительства француского за висказане сочувство з причини катастрофи в Курієр. Відчитано інтерпеляцию пос. Данєляка в справі нарушеня пруским правительством приписів межинародного союза почтового; — пос. Брайтера в справі поступованя старостів у всхідній Галичинї; — пос. Штравхера в справі телефону межи Віднем а Чернівцями. В справі виборчій промавляв пос. Шустерзич.

Петербург 20 марта. (П. А.) Поручника Шмідта і трох моряків розстрілено в Очакові.

Петербург 20 марта. Після „Бірж. Вед." міністер справ внутрішних віднїс ся до десяти ґубернаторів в царстві польскім з запитанєм, о скілько було би відповідне знести воєнний стан. Лиш варшавский ґубернатор заявив ся за знесенєм, прочі девять були за задержанєм воєнного стану.

Ленс 20 марта. Гірники належачі до союза гірників в копальнях вугля радили вчера чи в виду догідної хвилї не треба би завести загальний страйк. По бурливих сценах ухвалено остаточно резолюцию в справі 8-годинної роботи і робітники розійшли ся спокійно домів.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пе
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).